

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Къде И Как](#) > [Разходи](#) > Croatia

Разходи

Съдържание,
предоставено от
Хърватия

Хърватия

Настоящата страница предоставя информация относно процесуалните разходи в Хърватия.

Разноски за адвокати

Въз основа на Закона за юридическата професия (*Zakon o odvjetništvu*) и след съгласуване с министъра на правосъдието Хърватската адвокатска колегия (*Hrvatska odvjetnička komora*) изготвя и приема [Тарифа за адвокатските възнаграждения и възстановяването на разноски](#) (*Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika*). В тарифата се определя методът за оценяване, изчисляване и заплащане на услугите на адвокатите и разходите, които страните са задължени да платят в съответствие със Закона за юридическата професия на адвокат или на правна кантора за предоставените услуги съгласно пълномощно или решение на компетентния орган.

Разноските за процесуално представителство включват услугите на адвоката, заедно с данъка върху добавената стойност, и разходите, необходими за предоставянето на тези услуги. Разноските за процесуално представителство се заплащат от клиента (страната).

С Тарифата за адвокатските възнаграждения и възстановяването на разноски се урежда по-специално възстановяването на разноските, свързани с различни видове производства (наказателни производства и производства за простъпки, граждански производства и др.).

Адвокатите са длъжни да спазват Тарифата при всяка предоставена от тях услуга и да издават фактура на страната.

Тарифните позиции могат да бъдат увеличени със 100 %, ако по делото се изискват специфичен експертен опит и специализирани познания или ако то е особено сложно или предполага конкретен риск от отговорност за предоставяните услуги.

Специфичният експертен опит и специализираните познания се признават по-специално при сложни спорове или производства или при работа по специфични видове договори, които изискват познаването или проверката на чуждестранно право или юридическа литература, или проучване, или изследване на специализирани теми в областта на инженерството, химията, технологията, природните и физическите науки, медицината, социалните науки или използването на чужд език и др.

Като се вземат предвид всички обстоятелства, свързани с предоставяните услуги и ползите, произтичащи за страната, адвокатите могат също така да намалят определени тарифните позиции с 50 %.

Кодексът за поведение на адвокатите (*Kodeks odvjetničke etike*) изисква от тях да информират клиента си за приблизителния размер на разноските за процесуално представителство и да му обърнат внимание на вероятността присъдените му разноски, които се възлагат на ответната страна, да бъдат с по-нисък размер от сумата, посочена във фактурата на адвоката.

Разноски по наказателни производства

В **Наказателно-процесуалния закон** (*Zakon o kaznenom postupku; Narodne novine* (NN; Официален вестник на Република Хърватия) № 152/08, № 76/09, № 80/11, № 121/11, № 91/12, № 143/12, № 56/13 и № 145/13, № 152/14, № 70/17, наричан по-долу: НПП от 2008 г.) се определят разноските по наказателното производство, като се посочва, че под такива разноски се разбират всички разходи, направени в рамките на наказателното производство от момента на образуването му до неговото приключване, разходите, свързани със събирането на доказателства преди наказателното производство, и разходите, свързани с предоставянето на правна помощ. Разноските по наказателни производства включват:

1. разходи, свързани със свидетели, вещи лица към съдилищата, устни преводачи и други специалисти; разходи за запис чрез технически средства, транскрибиране на звукозаписи и разходи за разследване на място; разходи за копиране или запис на файлове или части от файлове;
2. разходи за транспортиране на подсъдимия;
3. разходи, свързани с явяването на подсъдимия или на задържаното лице;
4. разходи за транспорт и пътни разноски на всички лица, участващи в изпълнение на служебните си задължения;
5. медицински разходи на подсъдим, който няма право на здравно обслужване, докато е задържан под стража или е задържан под стража в досъдебното производство, или се намира в медицинско заведение по разпореждане на съда, както и разходите за раждане;
6. фиксирана сума;
7. възнаграждение и необходими разходи, направени от защитника, необходими разходи, направени от частния обвинител и увреденото лице, действащо в качеството си на обвинител, и техните процесуални представители, както и възнаграждението и необходимите разходи на техните упълномощени частни лица;
8. необходимите разходи, направени от увреденото лице и неговия процесуален представител, както и възнаграждението и необходимите разходи за неговото упълномощено частно лице.

Разноските, посочени в параграф 2, точки 1—5 от този член, с изключение на тези, направени от всички органи, финансирани от държавния бюджет, и необходимите разходи, направени от защитника и упълномощеното частно лице, назначено на увреденото лице в качеството му на обвинител в производства за престъпления, при които наказателното преследване се разпорежда *служебно*, се изплащат от средствата на органа, отговорен за провеждането на наказателното производство, и трябва да бъдат възстановени на по-късен етап от лицата, от които се изисква да ги поемат.

Изброените в точки 1–5 разноски по наказателното производство се заплащат от средствата на органа, отговорен за провеждането на производството, и трябва да бъдат възстановени на по-късен етап от лицата, от които се изисква да ги поемат, с изключение на разноските, направени от всички органи, финансирани от държавния бюджет, и необходимите разходи, направени от защитника и упълномощеното частно лице, назначено на увреденото лице в качеството му на обвинител в производство за престъпления, при които наказателното преследване се разпорежда *служебно*.

Независимо от резултата от наказателното производство, подсъдими, увредени лица, увредени лица, действащи в качеството си на обвинители, частни обвинители, защитници, процесуални представители, упълномощени частни лица, свидетели, вещи лица към съдилищата, преводачи и специалисти поемат разноските за своето явяване, както и за забавяне на събирането на доказателства или изслушванията, и други разноски по производството, причинени по тяхна вина, както и част от фиксираната сума.

Съдът разпорежда на признатите за виновни подсъдими да поемат разноските по наказателното производство, освен когато отговарят на условията за пълно или частично освобождаване. Ако няколко подсъдими бъдат признати за виновни, съдът може да разпорежи всеки от тях да поеме съответния дял от разноските, или, ако това се окаже невъзможно, ще им бъде разпоредено да заплатят разноските солидарно.

В решението си относно разноските съдът може да освободи ответника от задължението му да покрие изцяло или частично следното: разходи, свързани със свидетели, вещи лица, устни преводачи и други специалисти; разходи за технически записи, преписи на звукозаписи и разходи за разследвания на

място; разходи за копиране или записване на файлове или части от файлове; разходи за транспортиране на подсъдимия; разходи, свързани с явяването на подсъдимия или на задържаното лице; разходи за транспорт и пътни разноски на всички лица, участващи в изпълнение на служебните си задължения; медицински разходи на подсъдим, който няма право на здравно обслужване, докато е задържан под стража или е задържан под стража в досъдебното производство, или се намира в медицинско заведение по разпореждане на съда; разходите за раждане; фиксирана сума, както и възнаграждението и необходимите разноски на назначения защитник. Ако тези обстоятелства са установени след постановяване на решение относно разноските, председателят на съда (*predsjednik vijeća*) може да постанови специално решение, с което освобождава подсъдимия от задължението му да покрие разноските по наказателното производство. Съдът може да поиска от ответника да предостави удостоверение, издадено от данъчната администрация, с което да удостовери своето финансово положение и приходи.

Ако обаче десет години от датата, на която решението за разноските по наказателното производство е станало окончателно, се установи, че финансовото положение на осъдено лице е такава, че то е в състояние да поеме изцяло или частично разноските по наказателното производство, включително разноските на назначения защитник, по предложение на прокурора (*državni odvjetnik*) председателят на съда може да разпорежи на осъденото лице, след като то е отговорило на предложението, да поеме изцяло или частично тези разноски.

Съгласно НПЗ от 2008 г. подсъдимият не е задължен да поеме във всички случаи всички разноски по производството. Ако наказателното производство бъде спряно или бъде постановено съдебно решение за оправдаване на подсъдимия по обвиненията или за отхвърляне на обвиненията, разноските по наказателното производство и необходимите разходи, направени от подсъдимия, както и възнаграждението на защитника, ще бъдат начислени към държавния бюджет.

Частният обвинител и увреденото лице, действащо в качеството си на обвинител, трябва да поемат разноските по наказателното производство, необходимите разходи, направени от подсъдимия, и възнаграждението и необходимите разходи, направени от неговия защитник, в случай че производството е приключило с оправдателно решение за подсъдимия или с отхвърляне на обвиненията или с решение за спиране на производството, освен ако то вече не е било спряно, или в случай на постановяване на съдебно решение за отхвърляне на обвиненията поради смъртта на подсъдимия или поради изтичане по давност на наказателното преследване в резултат на забавяне на производството не по вина на увреденото лице, действащо в качеството си на обвинител, или на частния обвинител. Ако производството бъде спряно поради оттегляне на обвинения или отказ от наказателно преследване, подсъдимият и частният обвинител или увреденото лице, действащо в качеството си на обвинител, могат да постигнат споразумение за съответните разноски. Ако има няколко частни обвинители или увредени лица, действащи в качеството си на обвинители, всички те поемат разноските солидарно.

Разпоредби, уреждащи процесуалните разходи — правно основание

Информация относно разноските по наказателни производства е достъпна в дял X, членове 145—152 от [НПЗ от 2008 г.](#), [Закона за юридическата професия](#), [Тарифата за адвокатските възнаграждения и възстановяването на разноски](#) и [Закона за съдебните такси \(*Zakon o sudskim pristojbama*\)](#) (ако наказателното производство е образувано по тълба, ще заплатите съдебна такса от 250,00 HRK).

Онлайн информация относно процесуалните разходи

Всички тези закони са достъпни в Държавен вестник на Република Хърватия, [Narodne novine](#) или на уебсайта на [Хърватската адвокатска колегия](#).

Данък добавена стойност

Тъй като адвокатите се облагат с данък добавена стойност (ДДС), техните услуги също подлежат на данъчно облагане. Върху всяка фактура, издадена от адвокат, се начислява ДДС в размер на 25 %. Трябва да се отбележи, че таблиците, посочени в Тарифата за адвокатските възнаграждения и възстановяването на разноски, са без ДДС, който се начислява при фактуриране.

Разноски по производства за простъпки

Разноските по производствата за простъпки включват:

- разходи, направени от органа на държавната администрация като оправомощен обвинител в резултат на установяване на простъпка чрез използване на технически средства или чрез извършване на необходимите анализи и експертни оценки;
- разноски по производството на съда, предварително платени от разпределения му държавен бюджет (разноски, свързани със свидетели, вещи лица, устни преводачи и други специалисти; разходи за разследване на място; разходи за явяване на ответника или на други лица; пътни разноски и възнаграждение на всички лица, действащи в качеството си на длъжностни лица и др.);
- фиксирана сума на разноските по производства за простъпки:
 1. а. направени от органите, отговарящи за провеждането на производството;
 2. б. направени от общинския (районен) съд (*općinski sud*), произнасящ се по възражение срещу задължителна заповед за извършена простъпка;
 3. в. направени от Висшия съд за простъпки на Република Хърватия (*Visoki prekršajni sud*) при постановяване на окончателното му решение относно отговорността на подсъдимия за простъпката, ако се е произнесъл по жалба, подадена както от прокурора, така и от подсъдимия, или жалба, подадена само от подсъдимия.
- медицински разходи на подсъдим, който няма право на здравно обслужване, докато е задържан под стража или се намира в медицинско заведение по разпореждане на съда;
- пътни разноски на подсъдимия;
- необходими разходи, направени от увреденото лице и от увреденото лице, действащо като обвинител, както и от техните процесуални представители и упълномощени частни лица;
- необходими разходи и платимо възнаграждение за адвоката на подсъдимия.

Фиксираната сума се определя в установените от конкретната разпоредба граници, като се вземат предвид сложността и продължителността на производството и финансовото положение на ответника.

На по-късен етап съдът ще си възстанови предварително платените от разпределения му държавен бюджет разноски по производството — от ответника или от други лица, които трябва да ги поемат в съответствие с разпоредбите на този закон.

Съдът поддържа отделени списък за разноски, направени от органа на държавната администрация като оправомощен обвинител в резултат на установяване на простъпки чрез използване на технически средства или чрез извършване на необходимите анализи и експертни оценки; разноски по производството на съда, предварително платени от разпределения му държавен бюджет (разноски, свързани със свидетели, вещи лица, устни преводачи и други специалисти; разходи за разследване на място; разходи за явяване на ответника или на други лица; пътни разноски и възнаграждение на всички лица, действащи в качеството си на длъжностни лица и др.); медицински разходи на подсъдим, който няма право на здравно обслужване, докато е задържан под стража или се намира в медицинско заведение по разпореждане на съда;

Лицето, което иска възстановяване на тези разноски, трябва да представи на съда подробен списък на разноските заедно с необходимата информация и доказателства за направените разноски.

Разноските за превод на езиците на малцинствата в Хърватия, произтичащи от прилагането на разпоредбите на Конституцията и на Закона за правата на националните малцинства да използват своите език и писменост в Република Хърватия (*Zakon o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj*), няма да бъдат начислявани на лицата, които са задължени по този закон да поемат разноските по производството.

Министерството на правосъдието издава правилник, в който е подробно описано възстановяването на разноските по производството за простъпки.

Въпросът за това кой е отговорен за заплащането на разноските и въпросът за обсъждането на съдебните разноски се уреждат в членове 139 и 140 от [Закона за простъпките](#) (*Prekršajni zakon*; NN бр. 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 и 118/18).

Разноски по граждански производства

Разноските по гражданските производства се състоят от допустими разходи, направени в хода или за целите на производството. Определени разноски, като например съдебни такси, са свързани с функционирането на органа, отговорен за провеждането на производството; други разходи, като например разходите за експертни оценки или услуги за устен превод, се отнасят до разноските, дължими на вещото лице към съдилищата или на съдебен преводач. Разноските по гражданските производства включват също пътни и дневни разходи и загуба на доходи, възстановени на свидетеля, но голямата част се дължат на разноските за процесуално представителство в рамките на производството, направени от адвоката, представляващ страните.

Повечето разпоредби относно разноските, направени в рамките на гражданските производства, могат да бъдат намерени в [Гражданския процесуален закон \(Zakon o parničnom postupku\)](#), включително разходите за събиране на доказателства (член 168 от Гражданския процесуален закон), разходите за подаване на искане за доброволно уреждане на спор при иски, предявени за причинени вреди, или разходите, направени от страна, която възнамерява да предяви граждански иск, за да защити своите индивидуални права. Преди това обаче те трябва да подадат молба за доброволно уреждане на спора (член 186, буква а) от Гражданския процесуален закон).

По правило тези разноски се поемат от страната, която е подала молбата, но впоследствие могат да ѝ бъдат възстановени като част от съдебните разноски в зависимост от това дали е спечелила делото или не.

Направените в хода на гражданските производства разноски се отнасят до разходите, необходими за доказване на определени факти (разходи за представяне на доказателства, разходи за явяване на свидетели), и разходите за процесуално представителство.

Възстановяването на всички тези разноски от ответната страна зависи от резултата в производството. По принцип всяка страна поема предварително разноските, направени в резултат на нейните действия (член 152 от Гражданския процесуален закон), макар че страната, която изцяло е спечелила спора, има право на пълно възстановяване на разноските по производство (член 154 от Гражданския процесуален закон). Трябва обаче да се вземе предвид и дали тези разноски са били необходими за целите на съдебния процес, тъй като страната има право да си възстанови само такива разноски (член 155 от Гражданския процесуален закон).

Съдът може да разпoredи всяка страна да поеме собствените си разноски, когато те са спечелили частично делото, или да разпoredи на едната страна да възстанови пропорционална част от разноските на другата страна и на встъпилата страна.

Съдът може да реши, че едната от страните следва да заплати всички разноски, направени от ответната страна и от встъпилата страна, ако само малка част от иска на ответната страна не е бил удовлетворен, което не води до конкретни разноски.

Двата основни принципа, на които се основава решението относно разноските по гражданските производства, са принципът на спечелилия делото (*causae*) и принципът на вината (*culpe*).

Страна, която прави разноски по своя вина или в резултат на събитие, в което тя е участник, няма право на възстановяване на разноските от ответната страна, независимо от това дали е спечелила делото (член 156 от Гражданския процесуален закон).

Правото на възстановяване на разноските в случай на прекратяване на съдебен спор или съдебен процес с няколко страни или при постигане на съдебна спогодба се урежда от член 158, параграф 1, член 159, член 161 и член 324 от Гражданския процесуален закон.

Разноските по гражданските производства, както и съдебните такси, се определят по-скоро съгласно стойността на предмета на спора към момента на предприемането на дадено съдебно действие, отколкото от стойността към момента на приключване на основното изслушване. Освен това разноските по гражданските производства се определят пропорционално на успеха по отношение на стойността на предмета на спора към момента на приключване на основното изслушване.

Задължението за плащане на съдебните такси се урежда от [Закона за съдебните такси](#).

Страна в съдебно производство може да упражнява правото си на освобождаване от плащане на разноски по производството и правото да получи правна помощ по начин и при условия, определени в отделни разпоредби, уреждащи безплатната правна помощ (член 172 от Гражданския процесуален закон).

Съдът постановява решение относно възстановяването на разноските въз основа на конкретен иск на страната, без да се провежда изслушване. В иска страната трябва да посочи разходите, които желае да бъдат възстановени. Искът за разноски трябва да бъде подаден от страната не по-късно от края на устното производство, предшестващо обсъждането на разноските. Ако обаче такова решение трябва да бъде постановено без предварително устно производство, в молбата, по която трябва да се произнесе съдът, страната трябва да включи иск за разноските. Съдът ще се произнесе по иска за разноски в съдебно решение или в заповед за закриване на производството пред този съд (член 164 от Гражданския процесуален закон).

Решение относно разноските, съдържащо се в съдебното решение, може да бъде оспорено само с жалба, подадена срещу заповедта, освен когато едновременно с него се оспорва решението по съществуващото на делото (член 167 от Гражданския процесуален закон).

Разноски по изпълнителни производства

Разноските по изпълнителни производства се състоят от разходи, направени от страните, съда и други участници в изпълнителното производство, произтичащи от или във връзка с изпълнителното производство.

В [Закона за принудителното изпълнение](#) (*Ovršni zakon*) се съдържат сравнително малко разпоредби, уреждащи разноските по такива производства. Само в един член се разглежда изключително възстановяването на разноските по изпълнителните производства (член 14 от Закона за принудителното изпълнение). В него се уточнява предварителното плащане на разноските по производството, последиците от неизпълнението от страните на задължението за авансово плащане на разноските по производството и прилагането на тези разпоредби в обезпечителното производство.

Разпоредбите, които дават възможност на съда да разпорежи възстановяването на разноските, не се съдържат в Закона за принудителното изпълнение. Вместо това съгласно член 21, параграф 1 от Закон за принудителното изпълнение се прилагат съответните разпоредби на Гражданския процесуален закон.

В съответствие със [Закона за прилагането на принудително изпълнение по отношение на парични средства](#) (*Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) от 1 януари 2011 г. Финансовата агенция (FINA) поема принудителното изпълнение по отношение на паричните средства на стопански субекти и граждани спрямо всички техни сметки и срочни депозити във всички банки съгласно ЕГН на длъжника по изпълнителното производство без тяхно съгласие.

В съответствие с член 8 от [Правилника относно видовете и размера на таксите за услугите, определени в Закона за прилагането на принудително изпълнение по отношение на парични средства](#) (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) ръководството на FINA определя размера на таксите, посочени в Правилника, в ценовата си листа, която се одобрява от Министерството на финансите. Извлечение на ценовата листа за услугите на FINA съгласно Закона за прилагането на принудително изпълнение по отношение на парични средства може да бъде изтеглено от официалния ѝ уебсайт.

Разноските по производството, свързани с разпореждането и прилагането на принудителното изпълнение и обезпечението, трябва да бъдат платени предварително от вискателя по изпълнителното производство или молителя за налагането на обезпечение. Вискателят по изпълнителното производство или молителят за налагането на обезпечение трябва да платят предварително разноските по производството в определения от съда срок.

В случай на принудително изпълнение спрямо движимо имущество съдът ще разпорежи на вискателя

по изпълнителното производство да плати авансово разходите, необходими за извършване на определени действия по принудително изпълнение (действия, предприети от съдебния изпълнител за целите на изземване и оценка, отнемане, преместване и предаване на движимо имущество на отговорно пазене от съда, вискателя по изпълнителното производство или трето лице) в рамките на определен срок. Вискателят няма право да обжалва такова решение и е задължен да го спазва. Разноските се заплащат предварително по депозитната сметка на съда.

Ако вискателят по изпълнителното производство или молителят за налагането на обезпечение не изпълни решението на съда за предварително плащане на разноските в рамките на определения от съда срок и предприемането на изпълнителни или обезпечителни действия не може да се извърши, без те да бъдат платени, съдът спира изпълнението. Ако разноските, необходими за предприемането на определено действие, което не е от съществено значение за принудителното изпълнение, не бъдат платени предварително в определения от съда срок, действието няма да бъде предприето (член 14, параграф 2 от Закона за принудителното изпълнение).

В случай на принудително изпълнение спрямо недвижимо имущество едно от действията по принудително изпълнение включва определянето на стойността на имуществото. Това се прави с решение на съда по негова преценка след изслушване, на което на страните се дава възможност да представят своите становища по решението и да ги подкрепят с доказателства (член 92, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение). Всяка от страните може обаче да предложи стойността на недвижимото имущество да се определи и чрез експертна оценка, изготвена от подходящо вещо лице към съдилищата. В този случай тази страна трябва да плати предварително разноските за експертна оценка.

Освен общите разпоредби, регламентиращи възстановяването на разноските по изпълнителни производства, в Закона за принудителното изпълнение — в частта, уреждаща изпълнението спрямо недвижимо имущество — се съдържат разпоредби относно разноските по производството, определящи реда за уреждане на подялбата на покупната цена.

Приходите от продажба трябва да покриват предимно разноските по изпълнителните производства, свързани със съдебни такси и авансови плащания за предприемане на действия по принудително изпълнение, както и данъци и други такси, дължими за предходната година и начислени върху продадения имот. Тези разноски се изплащат с предимство пред другите вземания както от страните, така и от други участници в производството (член 113, параграф 1, точка 1 от Закона за принудителното изпълнение).

Що се отнася до правното положение на или молителя за налагането на обезпечение в случай на принудително изпълнение спрямо недвижимо имущество, съдебната практика показва, че освен страните или молителят за налагането на обезпечение също има право на възстановяване на разноските по производството.

Принудителното изпълнение спрямо недвижимо имущество изисква участието на съдебен изпълнител, който има право на възстановяване на разноските. В този случай се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален закон относно възстановяването на разноските (в член 155 от Гражданския процесуален закон се предвижда разноските да бъдат възстановени, а в член 154 от Гражданския процесуален закон се определят договореностите за възстановяване на разноските по производството).

Тъй като в Закона за принудителното изпълнение не се съдържат никакви разпоредби относно начина на вземане на решение или относно размера на разноските по производството, органите, които вземат решение относно разноските, прилагат общите разпоредби на Гражданския процесуален закон, като посочват, че при решение, съгласно което разноските ще бъдат възстановени на дадена страна, съдът ще вземе предвид само разноските, необходими за провеждане на производството. Решението относно необходимите разноски и размера на разноските се взема от съда, който разглежда внимателно всички обстоятелства, като взема по-специално предвид правилата на Гражданския процесуален закон, уреждащи подготвителната процедура за основното изслушване, която включва писмени становища, едно подготвително изслушване и едно основно изслушване (член 155 от Гражданския процесуален закон).

Освен разноските за процесуално представителство на вискателя по изпълнителното производство от

адвокат, в случай на принудително изпълнение на основание публичен документ взискателят по изпълнителното производство има право и на възстановяване на разноските за нотариални такси.

В Правилника относно таксите и възнагражденията на нотариусите в изпълнителното производство (*Pravilnik o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku*) се уточнява, че разноските за действията, предприети от нотариусите при получаване на искане за принудително изпълнение и издаването на заповеди за принудително изпълнение, трябва да бъдат платени предварително от взискателя по изпълнителното производство. Ако взискателят по изпълнителното производство не заплати предварително разноските, изпълнителното производство ще бъде спряно (член 14, параграф 2 от Закона за принудителното изпълнение).

Фактът, че движимо имущество не може да бъде продадено на търгове и че вземането на взискателя по изпълнителното производство остава неуредено, не означава, че последният не понася необходимите разноски по изпълнителното производство.

Разноските за започване на производството по служебен ред от съда се заплащат предварително от съда от собствените му средства. В Закона за принудителното изпълнение се предвижда възможността за *служебно* образуване на изпълнително производство, при условие че това е изрично предвидено от закона.

Нотариусите, налагащи принудително изпълнение въз основа на публични документи, имат определени разходи, като например нотариални такси или материални разходи, които могат да бъдат свързани с разходите за доставка или пощенски услуги, или разходите за канцеларски материали (хартия и др.), както и тези, свързани с изготвянето на предложения за принудително изпълнение, ако се изготвят от адвокат. Разноските трябва да бъдат платени предварително от взискателя по изпълнителното производство.

Принудителното изпълнение съгласно изпълнително основание се изпълнява от съдилищата. В този случай разноските, които трябва да бъдат платени предварително от взискателя по изпълнителното производство, се състоят от съдебни такси, както и разходи, свързани с изготвянето на предложение за принудително изпълнение от адвокати.

Длъжникът по изпълнителното производство или заемополучателят трябва да възстанови разноските, необходими за изпълнителни или обезпечителни процедури (член 14, параграф 4 от Закона за принудителното изпълнение). Тази правна разпоредба представлява основанието за решението относно процесуалните разходи.

Когато решение относно необходимите разноски се взема [въз основа] на заповедта за изпълнение съгласно публичен документ или предложение, изпратено до компетентния съд за произнасяне по въпроса и връчване на решението на страните, взискателят по изпълнителното производство има право на възстановяване на нотариалната такса в зависимост от размера на иска и също така има право да начисли ДДС върху тази сума.

Случаите, в които взискателят по изпълнителното производство няма право на възстановяване на разноските по производството, са уредени в член 39, параграфи 1, 2 и 3 и член 72, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение.

Взискателят по изпълнителното производство има право на възстановяване на разноските, понесени по вина на ответната страна или поради събитие, в което тя е участвала, независимо от изхода на производството (член 156 от Гражданския процесуален закон, прилаган съгласно член 21, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение). Тази разпоредба е в съответствие с разпоредбите на Гражданския процесуален закон, уреждащи възстановяването на разноските по производството въз основа на принципа на вината.

Длъжникът по изпълнително производство (или обезпечителят) има обаче право и на възстановяване на всички разноски по производството, които са били неправомерно причинени от взискателя по изпълнителното производство (член 14, параграф 5 от Закона за принудителното изпълнение).

Искът за разноски следва да се подаде не по-късно от 30 дни след датата, на която производството е

приключило (член 14, параграф 6 от Закона за принудителното изпълнение). Решение по иска за разноските по производството се постановява или като неразделна част от заповедта за изпълнение, или като отделна заповед, която, ако стане окончателна, представлява изпълнително основание, съгласно което може да се търси принудително изпълнение в рамките на други изпълнителни производства.

Разпоредби, уреждащи разноските по граждански и изпълнителни производства

[Граждански процесуален закон](#) (NN бр. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 и 70/19)

[Закон за принудителното изпълнение](#) (NN бр. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 и 131/20)

[Закон за прилагането на принудително изпълнение по отношение на парични средства](#) (NN бр. 68/18, 2/20, 46/20 и 47/20)

[Закон за съдебните такси](#) (NN бр. 118/18)

[Закон за безплатната правна помощ](#) (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN бр. 143/13)

[Тарифа за адвокатските възнаграждения и възстановяването на разноски](#) (NN бр. 142/12, 103/14, 118/14 и 107/15)

[Правилник за временните нотариални тарифи](#) (*Pravilnik o privremenoj javnobilježničkoj tarifi*) (NN бр. 38/94, 82/94, 52/95, 115/12, 120/15 и 64/19)

[Правилник относно таксите и възнагражденията на нотариусите в изпълнителното производство](#) (NN бр. 9/21)

[Правилник относно възнагражденията и възстановяването на разноските на нотариусите, действащи като назначени от съда доверители в наследствено производство](#) (*Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku*) (NN бр. 135/03)

[Правилник за тарифата за възстановяване на разноските и възнагражденията за услугите на сертифицирани комисионери](#) (*Pravilnik o tarifi za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisijone djelatnosti*) (NN бр. 115/12)

[Правилник за вида и размера на таксите за провеждане на продажба на недвижими имоти и движими вещи в рамките на изпълнителното производство](#) (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku*) (NN бр. 156/14)

[Правилник относно видовете и размера на таксите за услугите, определени в Закона за прилагането на принудително изпълнение по отношение на парични средства](#) (NN № 71/18)

[Правилник относно таксите за изпълнение на служебни задължения извън сградата на съда](#) (*Pravilnik o naknadama za obavljanje službenih radnji izvan zgrade suda*) (NN бр. 38/14)

Всички тези закони и разпоредби са достъпни в Държавен вестник на Република Хърватия (*Narodne novine*) или на уебсайта на професионалните камари и на FINA.

■ Последна актуализация: 18/04/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.